

شاید آنجا کسی منتظر من است

www.ketab.ir

www.ketab.ir

- سرشناسه : قربانی مقدم، فرخنده، ۱۳۳۹-
عنوان و نام پدیدآور : شاید آنجا کسی منتظر من باشد/مجموعه اشعار فرخنده قربانی مقدم.
مشخصات نشر : تهران : اندیشمندان کسرا، ۱۴۰۰
مشخصات ظاهری : ۸۲ ص.
شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۸۸۱۱-۹۹-۲
وضعیت فهرست نویسی : فیپا
موضوع : شعر فارسی-- قرن ۱۴
موضوع : Persian poetry -- ۲۰th century
رده بندی کنگره : PIR۸۳۵۷
رده بندی دیویی : ۸۱۵/۲۶
شماره کتابشناسی ملی : ۵۷۳۷۷۲۴

اندیشمندان کسرا

a.kasra1393@gmail.com

ناشر: اندیشمندان کسرا

نام کتاب: شاید آنجا کسی منتظر من است

مؤلف: فرخنده قربانی مقدم

طرح جلد: بهاره ایران دوست

نوبت چاپ: اول ۱۴۰۰

تیراژ: ۱۰۰۰

قیمت: ۱۸۰۰۰ تومان

تمام حقوق برای مؤلف و انتشارات اندیشمندان کسرا محفوظ است.

تلفن پخش

۰۲۱ - ۶۶۴۷۸۳۱۱

۰۹۳۳۵۲۵۳۱۴۰ - ۰۹۱۲۲۱۰۴۰۹۳

می خوانیم

مقدمه // ۱۱

دفتر اول - ترانه باران

پربرگی // ۱۵

انتخاب // ۱۶۰

آوارشدن // ۱۷

مفقود // ۱۸

غوطه در ژرفا // ۱۹

ناب // ۲۰

لبخند دختر // ۲۲

جای من بی جاییست // ۲۳

خلسه یا بیداری // ۲۵

یک زن // ۲۶

محو // ۲۷

زندگی // ۲۸

بارانی // ۲۹

یک آسمان // ۳۰

بلندایت // ۳۱

خاکستر // ۳۲

حبس طوفان // ۳۳

زرد سرخ // ۳۵

هبوط // ۳۷

دو پرنده // ۳۹

دریایی // ۴۰

عکس // ۴۱

کوچه // ۴۲

آتش // ۴۴

رقص // ۴۵

سیاهچاله // ۴۷

کوچ // ۴۹

گاهی // ۵۱

اعتماد // ۵۲

متأسفم // ۵۴

شانه // ۵۵

آخر دنیا // ۵۶

اثر // ۵۷

زیر آوارم // ۵۹

آمبولانس // ۶۱

گل سرخ // ۶۳

دفتر دوم - شعر جنگ

رویا // ۶۷

سوت پایان // ۶۸

نادیا // ۶۹

خوشه // ۷۱

تابلو // ۷۲

معصومیت // ۷۳

غزال // ۷۵

موج // ۷۷

آن مرد // ۸۰

قصه // ۸۱

نفس // ۸۲

مقدمه

به زمین

هبوط کرده‌ام

ولی می‌خواهم

به آسمان بوسم

این یک قسمت از یکی از اشعار من است که مورد علاقه من هست. مایل نبودم برای اولین کتاب شعرم مقدمه بنویسم، چون معتقدم خود اثر، حالا از هر مقوله‌ای که باشد، باید بیانگر ماهیت کار باشد ولی قسمت این بود که بنویسم، بنابراین سعی می‌کنم صادقانه بگویم.

شعر شعور و درک است، و نسبتی قابل اعتنا با شهود دارد، و من احساس می‌کنم که راز زیبایی شعر در همین راز و رمز و کشف حقایق غیر محسوس خلقت است. اینجاست که شاعر اوج می‌گیرد و با خود شنونده و خواننده اثرش را، از زمین خشک واقعیات، جدا کرده و به بلندای شهود نادیده‌ها می‌برد. اولین بار حدود بیست و چهار سال پیش، ناراحت از مسئله‌ای آزار دهنده، در کنج خلوتی که ندرتاً دست می‌داد، کلماتی در ذهنم به تصویر کشیده شدند و در آخر در نظمی معنادار، کنار هم چیده شدند و این‌گونه بود که اولین شعرم خلق شد.